

Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Αλληλεγγύη vs Ρατσισμός

□ □ □ □ □ □ Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Αλληλεγγύη vs Ρατσισμός

Το έτος 2017 μόνο στον Ασπρόπυργο έχουν πραγματοποιηθεί τουλάχιστον 80 ρατσιστικές επιθέσεις σε μετανάστες από το Πακιστάν. Στη Χίο, Σάμο, Λέρο ομάδες «αγανακτισμένων» πολιτών επιτίθενται σε πρόσφυγες, αλληλέγγυους και εργαζόμενους σε υπηρεσίες προσφύγων και αντίστοιχα υπάρχουν επιμέρους επιθέσεις σε αντιφασίστες, συνδικαλιστές, εργάτες στη Ν.Ιωνία, στο Πέραμα, στο Πειραιά και αλλού. Η αύξηση αυτή των περιστατικών ρατσιστικής βίας□ κατά μεταναστών και προσφύγων σε συνδυασμό με την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη και τις Η.Π.Α. είναι ιδιαίτερα ανησυχητική και απαιτεί εξηγήσεις.

Τα τελευταία πέντε χρόνια μέσα στο γενικότερο κλίμα οικονομικής και πολιτικής κρίσης είδαμε την εκλογική άνοδο της Χρυσής Αυγής με την παρουσία των ταγμάτων εφόδου στους δρόμους, με αποκορύφωμα τον Σεπτέμβρη του 2013 και την δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Είδαμε την πολιτική απομόνωση τους με την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος, τη σύλληψη και την παραπομπή τους σε δίκη με την κατηγορία της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση.

Παράλληλα το 2015, μετά την κυβερνητική αλλαγή, σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού είδε ή/και στο μεγαλύτερο του ποσοστό συμμετείχε στο συγκλονιστικό κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που κατέφθαναν στα νησιά και μετέπειτα στην ενδοχώρα. □ Τα συμπεράσματα που μπορούν να αντληθούν μέσα από τη συγκινητική αυτή εμπειρία του κινήματος αλληλεγγύης είναι κρίσιμα στο να αιτιολογήσουν την αύξηση των – τωρινών- ρατσιστικών επιθέσεων. Τι έγινε τότε ; γιατί δεν μας τρόμαζαν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες; Γιατί οι πρόσφυγες δεν ήταν εν δυνάμει τρομοκράτες; Εγκληματίες; Υγειονομικός κίνδυνος και ότι άλλο κατά καιρούς επιλέγει να επονομάζει ο επίσημος πολιτικός λόγος, τα ΜΜΕ, ρίχνοντας νερό στο μύλο των ακροδεξιών;

Το κίνημα αλληλεγγύης αναδείχθηκε σε μια περίοδο που επήλθε η κυβερνητική αλλαγή μέσα από κινηματικές διαδικασίες χρόνων με τη συμμετοχή των ίδιων ανθρώπων και σε ευρύτετες συλλογικές αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές διαδικασίες. Στους πρώτους αυτούς μήνες, οι άνθρωποι αφέθηκαν ελεύθεροι να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες, συμπαρασύροντας ολόκληρη την κοινωνία στην χωρίς όρους υποδοχή των προσφύγων. Ο επίσημος πολιτικός και θεσμικός λόγος βοήθησε παράλληλα προς αυτή την κατεύθυνση.

Από τον Μάρτιο όμως του 2016 και μετά την υπογραφή της συμφωνίας Τουρκίας και ΕΕ, με πλήρη συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης, για την επανεισδοχή των προσφύγων στην Τουρκία και ο συνακόλουθος με αυτή τη συμφωνία εκβιαστικός, απάνθρωπος και σε καταστρατήγηση όλου του διεθνούς δικαίου που αφορά τους πρόσφυγες εγκλωβισμός αυτών στα νησιά,□ η εικόνα αρχίζει και αλλάζει. Οι ακροδεξιές ομάδες στηριζόμενες στην κυβερνητική πολιτική αποκλεισμού των προσφύγων, προσπαθούν να ανασυσταθούν και να βρουν περιεχόμενο δράσης στρεφόμενες φυσικά και πολιτικά εναντίον αυτών και όσων τους στηρίζουν.

Όμως η εξαρχής κυβερνητική συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αναδείκνυε την αντιφατική πολιτική που θα ακολουθούσε η κυβέρνηση και που υλοποιήθηκε στη χειρότερη της έκδοση με τη σύναψη συμφωνίας με την Τουρκία, με την εφαρμογή του Ν.4375/2016 προς υλοποίηση αυτής, με την

κυβερνητική παρέμβαση στα ανεξάρτητα όργανα των επιτροπών προσφύγων προς εφαρμογή της συμφωνίας και αναγνώρισης της Τουρκίας ως ασφαλούς τρίτης χώρας, με τον γεωγραφικό περιορισμό των προσφύγων στα νησιά επί μήνες σε άθλιες συνθήκες, με την κρυφή συμφωνία με τη Γερμανία για περιορισμό του ποσοστού των οικογενειακών επανενώσεων και μια σειρά άλλων επιμέρους πράξεων. Η πολιτική αυτή αντικατοπτρίζεται πλήρως με την από κοινού παρουσία του Υπουργού Άμυνας Καμμένου, των βουλευτών του Σύριζα και της Χρυσής Αυγής στο Καστελλόριζο. Και δυστυχώς οι τελευταίες δηλώσεις του Υπουργού Μετανάστευσης Μουζάλα «αν δεν βρεθούν νέοι χώροι στα νησιά, θα στείλουμε τους πρόσφυγες σε πλωτά μέσα» αποκαλύπτουν έναν επί της ουσίας ρατσιστικό λόγο και αντίστοιχο έργο, που έχουμε προφανώς να αντιπαλέψουμε.

Σε αυτό το γενικό πολιτικό λόγο και κλίμα, αναδεικνύονται πρόθυμοι δράστες να υλοποιήσουν την πολιτική που χαράσσει ο υπουργός. Σημειωτέον όμως, οι δράστες κυρίως και μέχρι τώρα, των τελευταίων ρατσιστικών επιθέσεων κυρίως στα νησιά Σάμος, Χίος, Λέρος, Κως όπως και στον Ασπρόπυργο, καλύπτονται και υποθάλπτονται από τους τοπικούς άρχοντες με ακροδεξιές θέσεις και καταβολές και δρουν – όπως άλλωστε δρούσε και η Χρυσή Αυγή- με την προστασία της τοπικής αστυνομίας.

Η εμπειρία του κινήματος αλληλεγγύης μας αποτελεί κεκτημένο γιατί μας δείχνει ότι ο ρατσισμός αποτελεί κατά βάση κυρίαρχη πολιτική των από τα πάνω. Γεννιέται μέσα από τις πολιτικές απομόνωσης και διαχωρισμού. Για όσους/ες ζήσαμε έστω και σε μικρό βαθμό την εμπειρία αυτού του κινήματος, γνωρίζουμε ότι ναι «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός».

□